

skal bemærke, at jeg har anmodet den ansatte Handelschef om at gennemgaa Forholdene ogsaa for de tidligere Aar, og hvis han maatte faa Indtryk af, at der var noget uforklarligt eller noget som helst, der viste, at man ikke var gaaet frem paa den rette Maade, saa skulde han straks give Meddelelse derom, for at en Undersøgelse saa kan blive iværksat. Efter de Bemærkninger, som nu ere fremkomne, skal jeg selvfølgelig lade Sagen nærmere undersøge og eventuelt ogsaa foranledige, at der bliver sat Undersøgelse i Gang paa anden Vis.

Sluttelig omtalte det ærede Medlem en Bevilling, jeg skulde have givet. Det ærede Medlem nævnte ikke, til hvad denne Bevilling var given; men saa vidt jeg erindrer, er der Tale om en Bevilling til at være Værtshusholder eller lignende; jeg ved ikke, hvad det er. Jeg skal i den Anledning sige, at den Bevillingssag er behandlet paa ganske sædvanemæssig ministeriel Vis. Den er gaaet igennem de forskellige Autoriteter, og man har derefter gjort Indstilling til mig om, at man ikke kunde undlade at give Bevillingen i det foreliggende Tilfælde, og saa har jeg fulgt denne Indstilling.

K. M. Klausen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte før, at der var Ansvar ved at lade en Sparekasse undersøge. Jeg kan nu ikke se, at der er noget større Ansvar derved. Det er jo noget, som er bestemt i Loven, at en saadan Undersøgelse kan foretages, og jeg tænker, at en Sparekasse, som har sine Sager i Orden, vil være glad ved, at en saadan Undersøgelse foretages, saaledes at alt konstateres at være rigtigt. Det er altsaa noget, enhver Sparekasse maa finde sig i. Og selv om det ogsaa var kommet frem, at der blev foretaget af Sparekasseinspektøren en Undersøgelse af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, saa tror jeg, at hvis alt havde vist sig at være rigtigt, vilde Alberti været Mand for at benytte dette overfor Offentligheden og sige: Nu bliver Sagen undersøgt paa lovlig Maade, og det er jeg glad for.

Saa siger den højtærede Minister, at det vilde have taget lang Tid. Det tror jeg ikke passer. En saadan Undersøgelse vilde naturligvis begynde med en Undersøgelse af Kassens Aktiver, og i Løbet af en halv Time eller dog af meget kort Tid vilde man kunne have paavist Mangelen af dette Beløb paa 9½ Mill. Kr., der, som

foregivet, skulde være deponeret i Privatbanken. Der var ogsaa al Grund til at foretage en Undersøgelse netop overfor denne Kasse, fordi Ministeren var advaret flere Gange og fra flere Sider endogsaa fra saa kompetent Side som fra Generalforsamlingen, hvor der blev udtalt meget stærk Tvivl om, hvorvidt alt forholdt sig rigtigt. Derfor burde Ministeren have ladet denne Undersøgelse foretage, og havde han grebet ind straks, da det var hans Pligt at gribe ind, havde meget været forebygget, og mange af de store Tab, som nu Den sjællandske Bondestands Sparekasses Deltagere maa lide, vilde sikkert derved være undgaaede. Jeg kan ikke andet end fastholde, at den højtærede Indenrigsminister har vist en grov Pligtforsømmelse ved ikke at foretage, hvad han burde have foretaget for længe siden.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Det ærede Medlem sagde, at hvis man havde foranstaltet en Undersøgelse af Kassen, vilde det snart have vist sig, at de og de Værdipapirer manglede. Men hvad er det, det ærede Medlem gør der? Han taler ud fra sin Viden om den øjeblikkelige Situation, om, hvad der nu er sket, og der ud fra bedømmer han, hvorledes Situationen skulde have været for et halvt eller helt Aar tilbage. Det kan ikke nytte at tale saaledes om Forholdene. Det kunde meget godt, akkurat lige saa godt være, at det havde vist sig, naar Alberti havde meldt sig og var bleven afsløret for Falsk og Bedrageri, at det var paa helt andre Omraader, Bedragerierne havde fundet Sted. Hvor der er Tale om Falsk — det er noget, enhver ved, der har med Regnskab at gøre —, er det ofte meget vanskeligt at opdage, paa hvilken Maade Falskneriet er begaaet.

Det ærede Medlem udtalte, at der ikke var noget Ansvar forbundet med at lade en Sparekasse undersøge. Jo, det maa det ærede Medlem sandelig indrømme mig, at der er Ansvar forbundet med under ekstraordinære Forhold paa ekstraordinær Vis at indlede Undersøgelse mod en Sparekasse. Det ærede Medlem er selv Revisor for en stor Sparekasse og kan være overbevist om, at hvis denne Sparekasse blev omtalt, og man saa paa et løst Grundlag, et Grundlag, som stod for en selv personlig som løst, vilde indlede Undersøgelse mod Sparekassen, skulde det ærede Medlem nok selv sige, at sligt var ikke forsvarligt.